

χρέους. Ἐκτὸς τυχηροῦ καὶ ἀναποφεύκτου συμβεβηκότος, ἢ ἐπωλοῦντο δι' ἐξόφλησίν των εἴτε δι' ἀρχῆς τινὸς νομίμως, εἴτε διὰ συγκαταθέσεως τῶν μερῶν· τὰ δὲ ἀκίνητα καλλιεργούμενα παρὰ τοῦ δανειστοῦ ἐνέμοντο οἱ καρποί των παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐνομίζοντο εἰς ἀντίτιμον τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου δανείου, μὴ λογιζόμενοι ποτὲ κατὰ νόμον εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ δανείου τοῦ κεφαλαίου ἐὰν ὑπερέβαινε ἢ ποσότης των τὴν ποσότητα τοῦ τόκου, ἀλλὰ πάνποτε ὁ δανεισάμενος δι' ἐνεχύρου ἀκινήτου κτήματος ἐχρεώσται νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν δανειστήν τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου σῶον, καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ κτῆμα, πολυχρόνιος παραγραφὴ δὲν ἴσχυε.

- 16 Ὡς πρὸς τὰ προνόμια τῶν προσώπων καὶ τῶν δανείων ἐφύλαξεν ἡ συνθήκη τὸν νόμον, πάνποτε ὅμως ἐπροτιμᾶτο ἢ προῖξ καὶ τὰ τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τὰ κτήματα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ χρεώστου των, καθὼς καὶ τῶν προμηθευόντων τὰ χρήματα δι' ἀγορασίαν ἀκινήτου· καθὼς καὶ τὸ κράτος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν συνακτῶν καὶ διαχειριστῶν· δὲν ἔδωκε προτίμησιν ἢ συνθήκη πρὸς τὸν παλαιότερον δανειστήν κατὰ τοῦ νεωτέρου.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάσιως

τῇ ιβ. 9βρίου 1833

Ἐν Ἀργεῖ.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Εἰρηνοδίκης

(Τ. Σ.) Νικόλαος Σιγανὸς (;)¹

¹ Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔθιμα Ἀργεῖς θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα τὰ κατωτέρω τρία ἔγγραφα, ὑπάρχοντα ἐν ἀντιγράφοις εἰς τὸ Ἀρχεῖον Γ. Βλαχογιάννη.

Ἀριθ. 11

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει τῇ 18 Ἰουνίου κατὰ πρότασιν τοῦ Δημαρχικοῦ Παρέδρου Κυρ. Γεωργίου Ἀλπανοπούλου, ἐνεργοῦντος ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Δημάρχου, ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' ἀριθ. $\frac{936}{794}$ ἔγγραφον τοῦ Β. Ἐπαρχοῦ Ἀργεῖς, διευθύνοντος τὴν περὶ τοπικῶν ἐθίμων ἐπισυνημμένην ἐν αὐτῷ ὑπ' ἀριθ. 926 ἀναφορὰν πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Ἀργολίδος κλ. τῆς ἤδη παυσάσης τοπικῆς Δημογεροτείας ὡς χρήζουσιν τὴν ψῆφον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐμελέτησεν ἐσκεμμένως τὰ ἐμπεριεχόμενα τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ἀφορῶντα περὶ τοπικῶν ἐθίμων καὶ θέττει ἐπ' αὐτῷ τὰς ἀκολουθούσας παρατηρήσεις του.

α' — Τὸ περὶ ὀρφανῶν θυγατέρων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὑπῆρξε ιφώντι ἐθίμον τὸ νὰ εἶναι ὑπεξούσιαι εἰς τοὺς ἄρρενας ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι λόγῳ φιλοτιμίας ἦτον ὑπόχρεοι νὰ μὴν ἀπομακρύνωσιν αὐτὰς ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐμελλὸν ἐπαγρυπνοῦντες διὰ τὴν διαγωγὴν των ἐπιμελοῦντο νὰ ὑπανδρεύωσιν αὐτὰς τὸ κατὰ δύναμιν, δίδοντες αὐταῖς διὰ προῖκα εἴτε ἐξ ἰδιαιτέρας καταστάσεως, εἴτε ἐκ σωζομένης πατρικῆς ἢ μητρικῆς περιουσίας.

β' — Τὸ περὶ ὑπηρετῶν καὶ θερραλίων, κοινῶς λεγόμεναι δοῦλαι, δὲν ὑπῆρξε τῷ ὄντι ἐθι-

μον, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν ὅπου ἤθελον κάμῃ οἱ γονεῖς τῶν ὑπηρετῶν μετὰ τῶν κυρίων αὐτῶν εἴτε μὲ ῥητὴν συμφωνίαν πληρωμῆς εἴτε ὑπανδρείας.

γ' — Τὸ περὶ γαλακτοφόρων προβάτων καὶ αἰγῶν, αὐτὰ ἐδίδοντο εἰς τοὺς ποιμένας τῶν κυρίων αὐτῶν κατὰ διαφόρους συμφωνίας εἴτε ἐγγράφους εἴτε ἀγράφους.

δ' — Τὸ περὶ γεωργοῦ ἐσυνίστατο κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, οἱ κύριοι τῶν χωραφίων ἔδιδον τῶντι πρὸς τοὺς γεωργούς τὸν σπόρον αὐτῶν καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν προῖον ἐμοιράζετο ἐξ ἡμισύας, τυχούσης δὲ τελείας ἀφοράς, ὁ ἰδιοκτῆτης ἔδιδε καὶ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος τὸν σπόρον εἰς τὸν γεωργὸν καὶ ἐν καιρῷ τοῦ εἰσοδήματος ἐλάμβανε πρῶτον τὸν δοθέντα σπόρον καὶ τὸν ἀπολεσθέντα εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἐπομένως ἐμερίζετο ἐξ ἡμισύας τὸ ἐναπολειφθὲν προῖον.

ε' — Τὸ περὶ προεσιτῶν ἢ τουρκιστὶ λεγομένων κοιζαμπασίδων, παραλείποντες τὸν τρόπον τῆς συστάσεώς των, προσθέτωμεν ὅτι οἱ προεσιτῶτες τῆς Ἐπαρχίας Ἄργους δὲν εἶχον τιαυτήν ἀπόλυτον ἐξουσίαν τὸ νὰ δανείζωνται αὐτοὶ ἐν ὀνόματί των καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς κοινότητος χρήματα, ἀλλ' ὡσάκις παρουσιάζετο τιαυτή ἀνάγκη, οἱ προεσιτῶτες σύμφωνοι μὲ τὸν ὑπάλληλόν των ταμίαν ἢ Σεντιὸν Ἐμίνιδων εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ δανείζωνται διὰ τὰς χρεῖας τῆς κοινότητος χρήματα μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἐκάστη χρεωστικὴ ὁμολογία διὰ νὰ ἔχῃ πληρὴς τὸ κῦρος της, ἔπρεπε νὰ λέγῃ ὅτι δανείζονται διὰ χρεῖαν τὸν Καζὰ Ἄργους καὶ νὰ τὸ ὑπογράφεται πρῶτον ἀπὸ τὸν πρῶτον προεσιτῶτα, δεύτερον ἀπὸ τὸν δεύτερον προεσιτῶτα καὶ τρίτον ἀπὸ τὸν ἴδιον ταμίαν. Αἱ ἐν ταῖς χρεωστικαῖς ὁμολογίαις ὑπογραφαὶ ἐγράφοντο μὲ τὸν τίτλον του, οἱ μὴ (sic) προεσιτοὶ ἐγράφοντο ὡς βεκίλιδες, ὁ δὲ Ταμίας ὡς Σεντιὸν Ἐμίνης. Τοιούτου εἶδους χρεωστικαὶ ὁμολογίαι ἔγιναν πολλαὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους.

Ἡ παρῶσα προᾶξις νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ δι' αὐτοῦ ὅπου δεῖ.

Τῇ 18 Ἰουνίου 1835 ἐν Ἄργει.

Ὁ Πρόεδρος

Νικόλαος Ζεγκίνης

Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος

Ἰωάννης Θεοδοσίου

Γεώργιος Ἀνιφάντου (·)

Γεώργιος Τσόκρης

Ἰωάννης Σέκκερης

Δ. Θεοφανόπουλος

Δημητρ. Μπατουβάντος.

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ τὴν 5 Ἰουλ. 1835 ἐν Ἄργει

Ὁ Πρόεδρος

Νικόλαος Ζεγκίνης

Ἀριθ. 926

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὸ Βον Ἐπαρχεῖον Ἄργους

Ἡ Τοπικὴ Δημογεροντία Ἄργους

Θεωρήσασα ἡ Δημογεροντία αὕτη τὸ Ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 23 Φεβρ. 1835 ἐξ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

